

ಶಾಂತಾ ನಾಗಮಂಗಲ

ಕಲೆ: ಪ್ರವೀಣ ಆಚಾರ್ಯ

ಮಡಿಕೋಲು ನಿಮಾಂಸ

ಡಿ.ಜಿ.ಯವರೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಚಿತ್ರತಾಲೆಯ ಸಂಪುಟವೋಂದನ್ನು ಒದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಃ ಡಿ.ಡಿ. ವಿ.ಜಿ.ಯವರೇ ತಮ್ಮ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಸದ್ಪೂರ್ಣ ಮಿಶ್ರರನ್ನು ‘ಮಡಿಕೋಲು’ ಎಂದು ಏನೋದ ಮಾಡುವಂತೆ ಪಡ್ಡ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಡಿಕೋಲು ಎಧು ಎದುರಿಗೆ ಬಂತು.

ಈ ಮಡಿಕೋಲು ನಾಮಪದದ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದು ಸಮಾಸವೇ ಸಂಧಿಯೇ? ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ... ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ಕಗ್ಗಳಿಗೆ ಏಳೆಯತ್ತಿದ್ದಿರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಡಿಕೋಲು ತೆಗೊಂಡು ಏರಡು ಬಾರಿಸಿಯೇ ಬಿಡಿ ಎನ್ನುವಿರಾ? ಏನು ಮಾಡೋದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧವೋ, ಹರಡಿಯೋ, ಏನೋ ಒಂದು ಬರೀ ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಶೀರ್ಷಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಒಂದಪ್ಪು ಕೊರೆದು, ಅದು ಒಹಳ ಹೊಲಿಕವಾದ, ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಶಿರೋನಾಮೆ, ಇಮಾಂಸಾಬಿಗೊ ಗೋಕುಲಾಷ್ವಮಿಗೂ ಅನ್ನವ ಹಾಗೆ ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲ ಎಂದ್ಲೂ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರಿಸಿ, ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಅಯ್ಯೋಷಿಸುವುದುಂಟಿಲ್ಲ—ಹಾಗೇನೇ ಇದು ಅಂದ್ಯೋಂದು ಬಿಡಿ.

ಮಡಿಕೋಲು ನನ್ನ ವ್ಯಾಕರಣದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳೋದಾದರೆ ಮಡಿ ಮತ್ತು ಕೋಲು—ಈ ಏರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳು ಕೂಡಿ ಆಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಪದವೇ, ಅಂದರೆ ಸಮಾಸವೇ. ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಮಾಸ? ಮೊದಲಿಗೇ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೇ ಇದು ಅರಿಸಮಾಸವಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಏನಪ್ಪು ಇದು ಮನಸ್ಯರಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಾ ಅರಿ—ವ್ಯೇರ ಇರತ್ತೇಯೇ? ತಬ್ಬಗಳಿಗೆ ವ್ಯೇರವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕನ್ಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸಮಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಆಗದು. ಅವರು ಅರಿಸಮಾಸ ಅಂತಾ ಹರಿಹಾಯೋದುಂಟು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೋಲು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತೆಗೊಂಡು ಏರಡು ಬಾರಿಸಿದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಈಗೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇರ್ಮಾ ಮಾಡಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಏವೇನಾರೂ ಹರಿಹಾಯೇನ್ನಿಲ್ಲ, ನಾವುನಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಪದಕಟ್ಟಿ, ಹಾಡು ಹಾಡ್ದಿದೆ ಅನ್ನೋರ ಸಯಿನೇ ಜಾಸ್ತಿ ಈಗ. ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ಪದ, ಹಾಡಿದ್ದೇ ಹಾಡು, ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸಂಧಿ—ಸಮಾಸ ಅಂತಾ ಹೇಳೋರ ಸಯಿನ್ನೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೇಲೆ—ಮೇಚಾರಿಟಿ ಏನ್ನು ತಾನೇ? ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡಿ. ಪಂಪ ರನ್ನರೇ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಅರಿಸಮಾಸಗಳನ್ನು